

[Falk-Jensen.]

hvori vi henviser til et Foredrag, som Lederen af Folkeforsikringskontoret i København, Kontorchef Frøling, har holdt for et sagkyndigt Forum af Socialinspektører, og hvori han mener, at Tiden var inde til en meget gennemgribende Undersøgelse af hele Folkeforsikringsloven. Og jeg peger paa de Konservatives Ønske om en Udvidelse af Folkeforsikringen. Vi havde haft Ønske om, at ogsaa dette blev taget op til Undersøgelse; men da man straks fastlagde en Ramme og afviste en Forhandling om Folkeforsikringsloven — Ledelsen mente ikke, det var noget, der kunde tages med i denne Omgang —, resignerede vi paa dette Omraade.

Der kunde være mange andre Ting, vi kunde ønske, men vi har altsaa koncentreret os om det, der nu er blevet Resultatet, og jeg skal ganske kort omtale de forskellige Forslag. For det første Forslaget om Ændringerne i § 30, Tilføjelsen om, at man for ydet Understøttelse kan forlange Arbejde. Det er en rimelig Bestemmelse, men paa den anden Side skal jeg ikke lægge Skjul paa, at jeg ikke tror, at den faar stor Betydning i Praksis, maaske er det muligt, at den kan virke i nogle Landdistrikter, men i Byerne, navnlig de store Byer, tror jeg nu ikke den faar nogen Betydning; men jeg mener dog, at det kan gavne, at man har denne Bestemmelse i Loven. Derfor finder jeg ingen Grund til at kritisere den, som det ærede Medlem Hr. Villumsen gjorde.

Det Spørgsmaal, der særlig interesserer, er Spørgsmaalet om, hvad Hjælp der ydes. Her har man været udsat for mange mærkelige Ting i den Tid, der er gaaet. Længe før Udvalget afgav nogen Betænkning, kom man med de kraftigste Angreb paa det, der nu skulde ske; man vilde jage de fattigste ud i den bitreste Nød. Det kunde være, hvad det var, for saa længe vi ikke havde udtalt os, kunde man tro, at vi var saaledes stemt, skønt hele Udvalgets Sammensætning, med Socialministeren, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen og Hr. Steincke, nok kunde have ladet Folk forstaa, at saa galt var det dog ikke. Men ogsaa senere er det endnu saadan, at man selv i Fagforeningerne, og ikke i en lille ussel Fagforening langt ude paa Landet, men i de store Fagforeninger her i Byen, kan udtale, at nu vil Socialdemokratiet og Reaktionen udlevere den danske Arbejderklasse til den bitre Nød.

Og hvad er det saa, der sker? Der sker det, at der overhovedet ikke bliver rørt ved Grundlaget, men man prøver at faa fast-

lagt den Tillægshjælp, der kan ydes dels til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, dels til den almindelige Kommnehjælp. Nu kan man diskutere, hvorvidt det paa alle Steder — det ærede Medlem Hr. Villumsen var inde paa det — er tilstrækkeligt, om man giver 5 pCt. med Tillæg i visse Tilfælde af 50 pCt., altsaa 7½ pCt. Efter de Beregninger og Oplysninger, jeg har faaet, bl. a. fra store jyske Byer, mener de ledende — og det er Socialdemokrater —, at det skulde man nok kunne klare sig med. Men naar man saa ser paa Forholdene efter § 297 om den almindelige Kommnehjælp, hvad er det saa, man vil give Befolkningen? Hvad er det, man kalder for at ville skyde Arbejderbefolkningen ud i den bitreste Nød? Der staar henvist til Folkeforsikringslovens Paragraffer, men mange er ikke klar over, hvad det drejer sig om i Penge.

Taksten er saadan, at man i København, Frederiksberg og Gentofte giver en Familie med 4 Børn en maanedlig Understøttelse af 220 Kr. Bevares, det er strengt at komme igennem med, men saa faar de dertil Ernæringskort til et Beløb — jeg tager ikke Tøjrabatkort med, som kommer store Dele af Befolkningen til gode, men tænker paa de almindelige Rabatkort, som man i sin Tid fik for at støtte Landbruget, men som man har bibeholdt som social Foranstaltning, skønt jeg mener, at det er en daarlig Økonomi at bruge Pengene paa den Maade; jeg havde ønsket, at det alt sammen gik over Bestemmelserne i § 297, jeg tror, det vilde have været det bedste baade for Økonomien og ogsaa for dem, som faar Understøttelsen, idet de nu faar et Kort for tre Maaneder; saa kan der være lidt Højvande, men senere kommer det til at knibe lidt mere. Her drejer det sig om ca. 30 Kr. pr. Familie om Maaneden. Med andre Ord, en Familie med 4 Børn kan faa halvtredie Hundrede Kroner om Maaneden; det bliver altsaa 3 000 Kr. om Aaret. Og saa kommer man til det, der er til Raadighed. Det drejer sig om 16 pCt. af Grundbeløbet. Altsaa 35 Kr. kan man yderligere give, hvis man vil. Men det er givet, at man særlig koncentrerer sig om dem, som er særlig daarligt stillede, som man kan give betydeligt mere i saadanne Tilfælde.

Naar man i Statstidende læser Avertissementer om, hvad Lønninger Staten byder Betjente, der skal ansættes det ene eller det andet Sted — jeg skal nævne et Eksempel, som jeg har læst med særlig Interesse, fordi det angaar noget ude paa Frederiksberg, nemlig Ansættelsen af en Betjent paa Landbohøjskolen —, saa maa